

[Margrete Auken]

skal være det gældende, når vi har med love, der berører det, at gøre.

Jeg vil også som indledning sige, at det lovforslag, vi behandler i dag, er et stort fremskridt i forhold til den eksisterende lov. Man ser, at der i undertitlen er anført et udtryk som »beskyttelse af vildt«, men loven kommer alligevel til at hedde »Lov om jagt og vildtforvaltning«. Synspunktet i selve lovens navn bliver altså et andet end dette med beskyttelsen. Lovforslaget halter trods alt bagud for den folkelige holdning, og det halter langt bagud i forhold til det, der sker i naturen, hvor livsbetingelserne for den vilde fauna hastigt forringes.

Loven bør være en miljølov, ikke en udnyttelses-, ikke en høstlov. Jeg vil gerne her fremhæve den nylig vedtagne tilsvarende norske lov. Den hedder nemlig ikke mere overhovedet lov om jagt, den hedder lov om vildt. Den hører hjemme i miljøvårndepartementet, og jeg kan da fortælle, at den er vedtaget i Norge – op imod en gruppe, som har markeret sig ret stærkt – med arbeiderpartiets, med SVs og med venstres stemmer. Venstre svarer jo til de radikale, så vi er spændt på, hvilken opbakning der kommer, om man har samme gode forhold til vore broderlande, som vi har.

Vi er ikke her i folketinget herre over, hvilket ministerium denne lovgivning skal sortere under, men vi er herre over, hvilket udvalg den bør behandles i, og SF vil stille forslag om, at lovforslaget henvises til miljøudvalget.

Det handler for os om at beskytte naturen, ikke om at beskytte jægerens rettigheder. Ingen i dette land er afhængig af jagt, men naturen, fugle og dyr – især fugle – er dybt afhængige af, hvordan vi gør.

Lad mig lige slå fast, at der er heller ikke for mig nogen modsætning mellem respekt for naturen, kærlighed til naturen og jagt, men jagten skal finde sted på den truede naturs betingelser, ikke på jægerens. Her er ikke tale om afvejning, for hvad er det, man afvejer? Det er et spørgsmål om at tage hensyn til den svageste part. Det ligger tilsyneladende i lovforslaget, men alligevel møder man jo høsttanken. Vi har ingen garanti for, at der ikke drives jagt lige til randen af, hvad en bestand kan bære. Man spørger hele tiden, om bestanden nu kan holde, i stedet for at tænke på, at en bestand skal være af en

optimal størrelse. Vi møder ord som »faunaresourcer«, ord som »menneskers æstetiske behov«, »pædagogiske behov« – helt styret ud fra den menneskelige tankegang. Svarende til den måde, vi i det hele taget har inddelt dyreverdenen på. Læg mærke til, vi har husdyr, vildt og skadedyr. Så fik vi dem alle sammen – og mennesket i centrum.

Når dette lovforslag skal gennemgås, forhåbentlig i miljøudvalget, vil dette udgangspunkt, at naturen også er der for sin egen skyld, være SFs. Vi vil følge naturvennernes holdninger til dette meget nøje, og er der tvivl, skal tvivlen, hver eneste gang komme naturen til gode. Det kommer selvfølgelig især til at dreje sig om den kystnære jagt og beskyttelse af vadefuglene og lignende sager, men jeg skal ikke her komme ind på de enkelte punkter og ændringer, det må vi se nærmere på.

Som sagt foreslår SF, at lovforslaget henvises til miljøudvalget.

Janne Normann (RV):

Må jeg først sige til fru Margrete Auken, at hun burde kende det radikale venstre godt nok til at vide, at selvfølgelig agter vi ikke, hvis vi kommer op at toppes med Norge om nogle fisk, at erklære landet krig, men vi er heller ikke så meget medløbere, at fordi venstre i Norge har en holdning, så synes vi, at vi absolut skal have den samme.

Dette lovforslag kommer jo som følge af nogle ændringer i EF-reglerne, og af dem er den alvorligste efter min opfattelse, at vi ikke mere kan købe mågeæg; hvad siger forbrugerne til det? Det bliver noget af en katastrofe.

Med hensyn til det jagtlige er jeg enig i, at man godt kan ændre videre på loven, når man alligevel skal lave den om som følge af et EF-direktiv. Men her er nogle ret omfattende forslag om ændringer, som vi vil sætte spørgsmålstegn ved. Først og fremmest synes vi, det er meget uklart, hvad »bebyggelse« er, når der står 300 m fra bebyggelse på fisketeritoriet og 100 m fra bebyggelse i øvrigt. Er det et hus, der har ligget der fra gammel tid ude på en skrænt? Det må vi have opklaret nærmere under udvalgsarbejdet.

Vi sætter også spørgsmålstegn ved, om det er rimeligt at forbyde sommerjagten på buk med hagl.